

BN

BREZMEJNA NAVKREBERLAZENJA

- *Predstavitev MO PD Onger Trzin*
- *Pregled dogodkov v letu 2012*
- *MPT Završnica*

BN - Brezmejna navkreberlazenja 2012

BN je knjižica Mladinskega odseka Planinskega društva Onger Trzin, v kateri je zbran kratek pregled aktivnosti MO in njenih članov v letu 2012.

Članke spisali: Srečneži, ki so sedeli v prvi vrsti in so vsebino knjižice doživeli na lastni koži.

Fotografije: Boštjan Kralj, Urša Košir, Tomaž Kocman, Staša Matjaž, Emil Pevec, Polona Podbevšek, Jaka Peternel, Miha Pavšek in zagotovo še kdo ...

Zbiranje člankov: Polona Podbevšek

Oblikoval in uredil: Tomaž Kocman

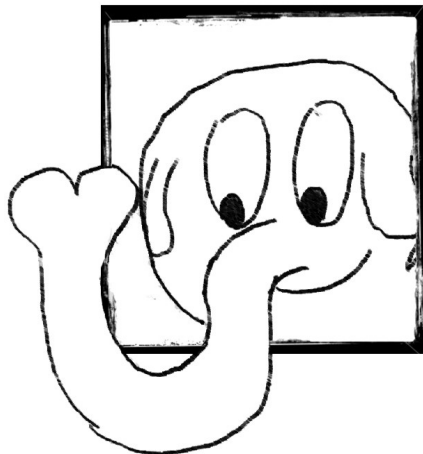
Knjižica Ongrčkov št. 15

ISSN 2335-2787

Trzin, april 2013

UVODNA BESEDA NAČELNICE

Polona Podbevšek

Dragi BN-jevci!

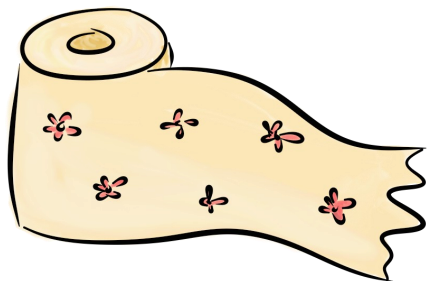
Neverjetno je, kako hitro se leto obrne in spet se znajdem pri pisanju uvodnika, vi pa pri branju našega letos že 15. biltena Brezmejna navkreberlazenja, kjer so zbrana vsa doživetja Mladinskega odseka Planinskega društva Onger Trzin v letu 2012.

Da pa ne boste mislili, da je BN namenjen samo obujanju spominov, smo letos poskrbeli, da lahko prav vsi obnovite tudi osnovno planinsko znanje, ki je potrebno za hojo v hribe in predhodno polnjenje nahrbtnika. Tako ne boste v hribe nikoli več odšli brez obvezne hrane in pijače, zemljevida, kompasa in železne rezerve. Če pa se boste med branjem slučajno spraševali, kaj med naštetimi hribovskimi potrebščinami dela rdeč nosek, je odgovor seveda na dlani – smisel za humor je namreč obvezen del prav vsakega planinskega izleta. 😊

Veliko smeha in dobre volje vam želimo skozi vse leto ter vas hkrati lepo vabimo, da se nam pridružite na naših akcijah.

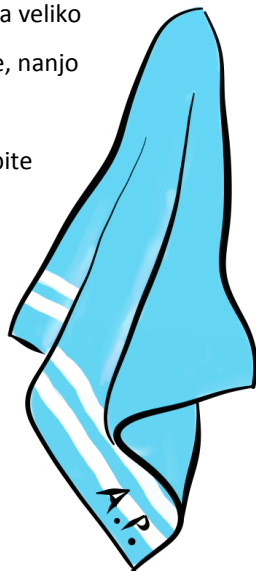
KAJ SODI V MO NAHRBTNIK

Čokolada a.k.a. **železna rezerva** - ker vsak izgovor prav pride, da jo imamo v nahrbtniku. (Polona)

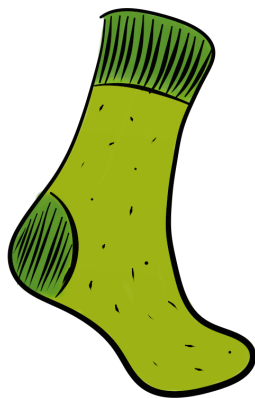
Rolica WC papirja - ker dobro obriše tako nos kot rit pa še za vzglavnik jo lahko na bivakiranju uporabim! (Staša)

Brisača - ker je ena od najbolj uporabnih stvari v veselju. Ima veliko praktično vrednost: lahko jo ovijete okrog sebe, da vas greje, nanjo se lahko uležete, na njej lahko spite pod zvezdami, lahko jo razpnete kot jadro na majhnem splavu, mokro lahko uporabite kot orožje v boju z golimi rokami, lahko si jo ovijete okrog glave, da se zaščitite pred škodljivimi izparinami ali vročino, z njo lahko mahate v stiski, da prikličete pomoč, in seveda se z njo lahko tudi obrišete, če je po vsem tem še vedno dovolj snažna. (Aljaž)

Kljuka - ko v gorah piha veter, jo lahko uporabiš, da zapreš vrata; prav pa ti pride tudi pri plezanju, ko ti zmanjka klinov. (Boštjan)

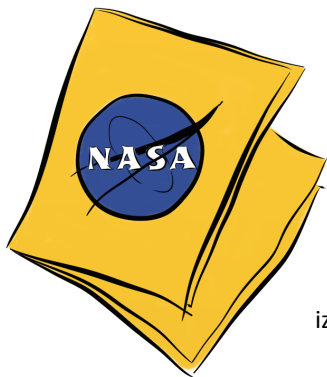
Ogledalce - ker se je nekoč po pomoti znašlo v mojem ruzaku. Uporabno je za preganjanje "zajčkov" in druge neuporabne zadeve ter v skrajni sili za klic na pomoč. (Špela)

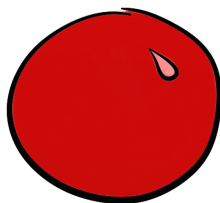
Rezervni štumfi - ker se mi zdi, da bi lahko prišli prav, ampak nikoli ne pridejo, zato veselo čakam dan, ko bodo! (Matevž)

Čepki za ušesa - zavzamejo zelo malo prostora pa še lahki so, rabimo jih predvsem ponoči, saj nikoli ne veš, kje boš prespal. Pogosto so prosta samo skupna ležišča, kjer je najprej veliko smeha, kasneje pa precej žaganja. (Urša)

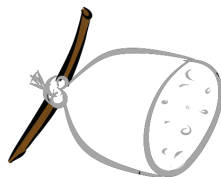

Rdeč nasek - da se lahko pred nevarnostjo skrijem med zrele jagode. (Simon K.)

V mojem nahrbtniku je vedno **astronavtska folija**. Uporabna je predvsem v primeru bivakiranja in pri izoliranju vesoljskih plovil. Najcenejši NASA artikel! (Jaka)

Špila - ker se jo ponavadi drži klobasa, medvedu lahko iztakneš uč, med bivakiranjem si lahko zakuriš ogenj, na planinski koči pa jo lahko unovčiš za čaj kot prineseno poleno. (Tomaž)

PS KOMARČKI

Matevž Peternel

Bzzzzzzz... Majhni, a polni življenja, Komarčki! Mi smo najmlajši planinci našega društva. Učimo se o vsem, kar obsegajo večšine v gorah, kako občudovati naravo in kako se zvečer spet varno vrniti v dolino. Skozi igro ali dolgočasne predstavitve, veselo in navdušeno, zmeraj trmasto na pot do znanja. Kasneje, v zgodnjih jutrih, pa z veseljem pot pod noge, z vsem kar vemo, med oblake v višave slovenskih gora. Zdaj pa le pojdimo!

PS BOSE KOZE

Jaka Peternel

Bose koze so skupina za srednje mlade planince. Na vsakotedenskih srečanjih spoznavamo planinstvo in se urimo za obiskovanje gora, ko pred nami ne bo več vodnika in bo potrebno premisliti vse, kar se drugače zdi samoumevno. Za začetek, kam bi šli? Nato kako do tja in vse do zadnje podrobnosti, ki pade že pod kategorijo neobvezno, vendar zelo zaželeno, kot na primer srečni metuljčki ene izmed voditeljic skupine Špele Kralj. Vsako leto se z nahrbtnikom znanja, ki se napolni še s čim novim, odpravimo na tekmovanje Mladina in gore, kjer se preverja

planinsko znanje. Poleti uživamo na taboru, kjer se vse večšine, kot tudi neubogljivost in ostale male muhe, pokažejo v vsej svoji luči. Pojemo pa bolj slabo, vendar hej, za vse bo še čas! Planinstvo gre skozi življenje in Bose kože so le majhna stopnička, ki mlade planince privede bližje vrhu. Včasih se tudi vprašamo, zakaj vendar hodimo v gore. Saj to je samo veliko *švicanja* za to, da se lahko nato spet vrnemo po isti *prešvicani* poti. Bose kože vseeno družijo misel, da se nekaj le skriva v planinstvu. Mogoče smo pa v dolini po izletu malce lažji, zaradi vse porabljene vode ali zaradi pridobljenih mišic ali zaradi prelepih rož. Vemo le, da nismo več isti.

PS PLANKTON

Staša Matjaž

PS Plankton je dijaško-študentska skupina, kjer nas družijo predvsem ljubezen do hribolazenja. V letu 2012 smo se dobivali enkrat na mesec, sedaj že tradicionalno vsak drugi četrtek v mesecu, v naši društveni hišici, kjer smo počeli marsikaj zanimivega. Tako smo lansko

leto razvozljali pravila družabne igre Transalpine, spoznali novodoben lov za skritim zakladom znan tudi kot Geocaching, ponovili zgodovino planinstva in se prelevili v "prve" planince ob igri Pračloveki iz Cro-Magnona, se udeležili Festivala gorniškega filma Domžale in se pred poletjem poslovili s Paintballom. Na prvem jesenskem srečanju smo ponovili osnove orientacije. Podali smo se na deževni sprehod po Jurčičevi poti, ob vročem čaju izdelali društvene novoletne čestitke in leto zaključili s sprehodom po okrašenih Ljubljani. Vsi, ki bi vas tovrstna srečanja zanimala, ste lepo vabljeni, da se nam pridružite!

PS TRZINSKE VEVERICE

Emil Pevec

V Brezmejnih navkreberlazenjih vedno najde svoje mesto tudi Športno-plezalni odsek (ŠPO) PD Onger Trzin, saj so njegovi člani večinoma ravno mladi člani društva.

Športno plezanje se v OŠ Trzin izvaja že vse od leta 1999, saj je leto prej ustanovljena občina Trzin kot eno prvih večjih investicij uredila umetno plezalno steno v telovadnici OŠ Trzin. Šele jeseni 2006 je vodenje športno-plezalnega krožka (ŠPK) prevzelo naše PD. Upravni odbor društva je zato na svoji 24. redni seji 23. 11. 2006 odločil, da sproži vse potrebne postopke za ustanovitev ŠPO PD Onger Trzin.

Do poletja 2012 so mladi športni plezalci trenirali enkrat na teden - s pričetkom novega šol. leta 2012/13 pa smo pridobili še en termin za trening. Tako smo lahko otroke razdelili na dve starostni skupini, saj vlada za športno plezanje dovolj veliko zanimanje. Verjamemo, da smo tu s pomočjo OŠ Trzin dosegli nek napredek, ki bo viden v prihodnjih letih.

V šol. letu 2012/13 obiskuje ŠPK 20 otrok.

V prvi polovici leta 2012 so mladi športni plezalci sodelovali na tekmah **Zahodne lige**. Tekma na balvanih je bila v Radovljici, hitrostna tekma na Jesenicah, ostale tri tekme pa so bile v težavnosti (Ljubljana Šentvid, Žirovnica, Šenčur).

Tekmovali so le v dveh kategorijah (mlajši dečki in mlajše deklice). V kategoriji "mlajši dečki" se je med 35 sodelujočimi na tekmah na končno 12. mesto uvrstil **Tim Krašovec**, ki je točke (skupaj 137) nabiral na vseh petih tekmah. Pokazal je določen napredek, saj se je dvakrat uvrstil med deseterico. V kategoriji "mlajše deklice" je sodelovalo na tekmah 56 tekmovalk. Na 31. mesto se je uvrstila **Tjaša Jankovič**, ki je zbrala 23 točk. **Nina Rems** je zbrala 3 točke in zasedla 48. mesto.

Tim Krašovec je 30. 3. 2012 nastopil tudi na **Področnem prvenstvu OŠ v športnem plezanju** v Šenčurju, kjer je v kategoriji "mlajši dečki brez licence" zasedel odlično 8. mesto.

V soboto, 14. 4. 2012, je bilo v športni dvorani Zlato polje v Kranju **prvenstvo osnovnih šol v športnem plezanju**. Tjaša Jankovič se je v najštevilčnejši kategoriji "Mlajše učenke brez licence" med 61 tekmovalkami uvrstila na 39. mesto, Tim Krašovec pa se je v kategoriji "Mlajši učenci brez licence" med 42 sotekmovalci uvrstil na 17. mesto.

Lansko jesen smo torej začeli delati z dvema skupinama otrok, ki jih vodita naša že dolgoletna trenerka Katja Pirc in prvič Maruša Rodič, nekdanja mladinska državna reprezentantka v športnem plezanju. O delovanju obeh skupin pa boste več prebrali v naslednjem BN-ju.

Otroke želimo pri ŠPK predvsem naučiti, da je športno plezanje lahko zdrav način preživljanja prostega časa. Ter da se ob njem zabavajo - in ne, kot je opaziti na nekaterih tekmovanjih pri tekmovalcih "velikih ŠPO", da so tekme "bitka na življenje in smrt".

Z LISIČKO PO GOZDNI UČNI POTI

Irena Mučibabić

Sončna marčevska sobota je bila ravno prava za sprehod z lisičko po gozdni učni poti na Šumberku. Prava lisica se nas je zagotovo prestrašila, saj nas je bilo celih 8 + 2. Zato smo toliko bolj pridno sledili tisti, ki je bila narisana na deblih dreves in pritrjena ob zanimivostih.

Da nam nova spoznanja ne bi prehitro pobegnili, smo pomembnejša zabeležili na delovni list, ki nas je spremljal med potepanjem. Nekateri so prvič videli

duglazijo, iglavec, ki si ga bomo zapomnili po prav posebnih storžih. Izvedeli smo, zakaj je glog vilinsko drevo, pokukali med veje škratovega drevesa, previdno stali ob robu Podreške jame, poslušali zvoke v naravi, brskali med ostanki želodov ...

Prijeten gozdni potep smo zaključili še z obiskom otroškega igrišča. Lahko verjamete, da ni imel nihče prav nič proti nenapovedanemu dodatku.

In kot je pravilo v lepem vremenu in prijetni družbi, je čas kar prehitro minil. Čakala nas je le še pot do postaje, potem pa z avtobusom v Trzin.

ČISTILNA AKCIJA

Polona Podbevšek

V soboto, 24. marca, se je naš MO pridružil občinski čistilni akciji, ki je potekala v okviru vseslovenske akcije »Očistimo Slovenijo 2012«. Kot vsako leto smo planinci počistili okolico športnega parka in Frnihtovega bajerja. Spodbudno je, da opažamo, da je odpadkov na teh mestih vsako leto manj.

UDELEŽBA NA ORIENTACIJSKI TEKMI V

GORENJSKO - DOLENJSKI PLANINSKO - ORIENTACIJSKI LIGI

Špela Kralj

V nedeljo, 15. 4. 2012, zjutraj se nas je osem, kljub slabemu vremenu, odpravilo na planinsko-orientacijsko tekmo v Komendo. Na startu ob planinskem domu v Podborštu je sledila prijava, nato pa nervozno čakanje na znak za start naših ekip. Najprej so se na progo, opremljeni s kompasom in zemljevidom, odpravili Planktonci (Staša Matjaž, Urša Košir in Boštjan Kralj, kategorija D), malo za njimi pa še mlajše Nore krave (Tina Arh – PD Zagorje, Špela Kralj, Katja Schoss, Aljaž Pavšek in Matevž Peternel, kategorija C).

Na karti smo imeli označenih devet točk, ki smo jih morali poiskati v naravi in se na njih "poštempljati". Od teh je ekipa Plankton našla 4, ekipa Norih krav pa 7. V mlajši ekipi smo imeli kar nekaj težav z iskanjem, a nam je na koncu v večini primerov le uspelo. Tam, kjer je volja, je tudi pot, pravijo. V našem primeru, čez drn in strn. Prav to je čar orientacije, ki v primerjavi s "klasičnim planinstvom" poteka v nižjem svetu,

najpogosteje v gričevju ali hribovju. Udeleženci pa si lahko privoščimo tudi malo več pustolovskega duha, saj najkrajša pot največkrat ne vodi po uhojenih stezah.

Tokrat se na progi nismo srečali s številnimi živimi točkami. To so točke na katerih morajo vsi člani ekipe skupaj reševati naloge iz prve pomoči, vozlov, orientacije, poznavanja naših gora, gorskih rastlin ipd.

Po vrnitvi na cilj smo se pogreli ob čaju in se zadovoljni vrnili v Trzin, bogatejši za novo izkušnjo, kako aktivno in zabavno preživeti čas v naravi. Želimo si, da bi se nam pridružilo čim več planincev vseh starosti na novih orientacijskih doživetjih.

MEDDRUŠTVENI IZLET NA PLANINO KOROŠICO IN KOŠUTICO

Staša Matjaž

V nedeljo, 27. maja 2012, smo se udeležili 1. srečanja mladih planincev Kamniško Bistriškega MDO.

Zjutraj se je 79 otrok in 19 spremljevalcev z dvema avtobusoma odpeljalo do nekdanjega koncentracijskega taborišča v Podljubelju, kjer je bilo izhodišče za naš

izlet. Tam smo se razdelili v dve starostni skupini in se odpravili na pot.

Mlajša skupina nadobudnih planincev je zakorakala v breg in se po strmi lovski poti podala proti svojemu cilju, planini Korošici. Tam smo se po dolgem vzponu okrepčali z malico in si nabrali novih moči, nato pa smo se po makadamskem kolovozu spustili nazaj do izhodišča, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je zapeljal do kampa

Tolminčev slap v Podljubelju. Med čakanjem na prihod starejše skupine smo se preko iger, ki so jih za nas pripravili mladinski voditelji, bolje spoznali in se malo pozabavali.

Starejši osnovnošolci pa so se od nekdanjega koncentracijskega taborišča v Podljubelju podali mimo planine Korošice proti Košutici, razglednemu vrhu, ki se nahaja severno od zahodnega grebena Košute, nato pa so pot nadaljevali do kočice na Ljubelju, od koder so se spustili do mejnega prehoda Ljubelj. Od tam jih je avtobus zapeljal v kamp, kjer so se pridružili mlajši skupini.

Ko smo bili ponovno vsi na kupu, so se nam predstavili gorski reševalci iz GRS Kamnik. Pokazali so nam svojo opremo, reševalno vozilo in nam nazorno opisali svoje požrtvovalno delo.

Dan se je počasi prevesil v pozno popoldne, ko smo se z avtobusom polni novih spominov in spoznanj odpravili proti domu na zaslužen počitek.

IZLET NA TOŠKO ČELO

Urša Košir

V nedeljo, 3. junija, se nas je devet mladih planincev odpravilo v Polhograjsko hribovje, natančneje na Toško čelo (590 m). Po precej vremensko muhastem tednu, smo lahko zopet aktivno preživeli sončno nedeljo.

Zbrali smo se na avtobusni postaji v novem delu Trzina ter hitro zapolnili proste sedeže v avtobusu. Izstopili smo

na glavni avtobusni postaji v Ljubljani. Z mestnim avtobusom pa smo se odpeljali vse do Šentvida. Ker je od zajtrka minilo že vsaj nekaj ur, smo takoj začeli prazniti zaloge iz nahrbtnika.

Najprej se širok kolovoz postavi skoraj navpično, kasneje pa smo prešli na široko gozdno pot, ki je povsem uravnana. Tu se je začel raj. Še čutiti ni bilo, da hodimo nad predorom Šentvid, kaj šele da smo v predverju glavnega mesta.

Pobrali smo vse do zadnje borovničeve jagode, tudi tiste še nezrele. Za počitek smo si izbrali kar vsak svoj grmiček in ga obrali. Tako na izletu nismo jedli le sendvičev, čokolad in gumijastih bombonov.

Pred zadnjim vzponom smo zopet izpraznili del zaloge iz nahrbtnika in potem je kar samo šlo v hrib. Na vrhu nas je kot soseda iznad krošenj dreves pozdravila Šmarna gora, za njo Rašica, tam zadaj pa je že Trzin.

V senci krošnje smo si razdelili še preostale borovnice, ki smo jih nabrali po poti. Obvezno je bilo fotografiranje vijoličnih jezikov, izpolnjevanje knjižice Mladi planinec ter skupno fotografiranje.

Sestopili smo po krajši poti, vendar tudi bolj prometni in obljudeni. Kaj nas je tako hitro gnalo v Podutik? Staša nam je obljubila, da če bomo pridni, gremo lahko na kepico sladoleda. V tem soparnem dnevu se je splačalo potruditi.

Švigali smo mimo travnikov z zelo visoko travo, pozdravljali kolesarje, se umikali avtomobilom in že zagledali avtobusno postajo. Za vzorec je porosilo, mi pa smo že sedeli na avtobusu številka 5.

Z nahrbtniki smo se skozi Miklošičev park in mimo televizije Slovenija zagnali proti slaščičarni v bližini glavne avtobusne postaje. Mnjami, še časa ni bilo, da bi se nam kepica sladoleda stopila.

MLADINSKI VODITELJ

Aljaž Pavšek

Vsako poletje poteka v Bavšici enotedensko izobraževanje za mladinske voditelje. Vendar beseda izobraževanje ne pomeni le suhoparnega poslušanja predavanj, temveč tudi hribolazenje, plezanje, druženje z novimi prijatelji ter spoznavanje novih zabavnih iger, ki se jih lahko kasneje igramo z otroki. Že prvi dan, v soboto, 28. julija, ko smo se spoznali, smo čutili, da je pred nami nepozaben teden. Po porazdelitvi v sobe je sledil spoznavni večer. Krasen občutek je spoznati čisto nove prijatelje, ki jih s tabo združuje veselje do gora in narave. Na našo prvo turo smo se odpravili že

naslednji dan in sicer na Kanjo, okoli 1700 metrov visok vrh, osenčen z mogočno steno Bavškega Grintavca na vzhodu. Vsako popoldne smo spoznavali tako nove družabne igre kot tudi drug drugega. Vsak dan nismo hodili na ture, tu pa tam smo si privoščili malo počitka. Tako smo

bolj za 'rekreacijo' izvedli orientacijo, nočni pohod in bivakiranje pri trdnjavi Fort Hermann (zgornja trdnjava, ki leži nad trdnjavo Kluže na pobočju Rombona), plezanje po ferati v Bavšici, jutranji tek in še mnogo drugega. Na žalost pod to drugo spada tudi nekaj obveznih predavanj o prvi pomoči, nevarnostih v gorah, biosferi v gorah, družabnosti itd. Dvodnevno turo smo zaradi slabega vremena spremenili v enodnevno in jo mahnilo kar na Mangart. Začeli smo na planini pod Mangartom, ki slovi po odličnem domačem ovčjem siru in skutu. Na sedlu smo se razdelili v dve skupini. Ena je šla na vrh po lažji, italijanski poti, drugi pa smo na vrh priplezali kar po

slovenski ferati. Po izvrstnem kosilu in zelo potrebnem počitku smo izvedeli, da bomo zvečer lahko šli v Bovec. Čeprav nam v Bavšici ni nič manjkalo, je bilo lepo spet malo priti v civilizacijo. V soboto smo imeli izpitno turo na Plešivec, kjer je vsak bodoči mladinski voditelj vodil celo

skupino po 15 minut pod budnim očesom vodnikov tabora. Tisti dan popoldne smo imeli tudi teoretični izpit. Za sprostitev po napornem dnevu smo večer preživeli ob ognju in kitari. Vsaka lepa stvar se enkrat konča, po navadi ravno takrat, ko postane najlepše. Tako se je v nedeljo, 5. avgusta, končala tudi naša skupna avantura, ostali pa so lepi spomini in izkušnje ter želja, da prenesemo znanje ter ljubezen do gora naprej na mlajše.

IZLET NA POLHOGRAJSKO GORO

Staša Matjaž

Prvo oktobrsko soboto, ko je bila ljubljanska kotlina še zavita v meglo, se je osem mladih planincev v spremstvu štirih vodnikov in pomočnikov odpravilo na 814 metrov visoko Polhograjsko Goro. Vsi skupaj smo se zbrali na glavni avtobusni postaji v Ljubljani, kjer smo se

s primestnim avtobusom odpeljali do Polhovega Gradca. Tam smo se sprehodili skozi vas, mimo Polhograjskega dvorca in grajskega parka do Doma čebelarjev, kjer smo zapustili asfaltirano cesto in se pognali v breg. Po nekaj minutah hoje smo si že privoščili prvi počitek ob Blagajevem spomeniku, ki smo si ga tudi natančno ogledali. Kmalu smo se povzpeli nad meglo in uživali v topleni soncu. Ko smo pred sabo zagledali kmetijo sredi jase, smo vedeli, da do vrha ni več daleč. Na vrhu smo videli cerkev Sv. Lovrenca in prečudovit razgled na Polhov Gradec in okolico.

Ker je bilo vreme lepo, do odhoda avtobusa pa smo imeli še nekaj časa, smo se na jasi pred kmetijo igrali skrivalnice, ki so otroke zelo zabavale. Pred odhodom domov pa smo se ustavili še v grajskem parku, kjer smo opazovali žabice, račke in labode.

POHOD PO JURČIČEVI POTI

Staša Matjaž

Očitno nas nekdo tisti konec tedna res ni želel videti na Krku, saj je vremenska napoved za tisti konec obljubljala nič drugega kot poplave.

Kot se spodobi smo napoved vzeli resno ter si za naš nov cilj izbrali raje potep po Jurčičevi poti od Višnje Gore do Muljave. Žal tudi sprememba našega cilja ni spremenila dejstva, da smo se zbudili v oblačno jutro, ki se je ovilo v jesensko meglico. Kljub temu smo bili optimistični, saj je bil dež napovedan predvsem za zahodne kraje naše države.

Že med vožnjo proti Višnji Gori pa so z neba padle prve kaplje, ki pa niso bile edine na 15 kilometrov dolgi Jurčičevi poti. Tako smo skupaj zakorakali po mokrih cestah in ulicah Višnje Gore, mimo Starega gradu in naravnost v jesensko obarvan gozd. Pot so nam krasile mnoge gobe in premnogi močeradi, ki so pokukali na plano in z veseljem

pozdravili dež.

Dobre volje pa smo bili tudi mi, saj smo se strinjali, da je tudi deževen dan kdaj lepo preživeti v naravi. Mogoče smo se čisto malo ujezili le, ko smo prišli z izleta domov in ugotovili, da na Krku sije sonce.

BREZ KOLOVRATENJA PO KOLOVRATU

Nataša Pavšek

Ne, nič nismo *kolovratili*. Prav točno smo sledili cilju, ki smo si ga tokrat zastavili v PD Onger Trzin skupaj s soorganizatorjem družinskega izleta DPM Trzin. Obiskali smo kraje, kjer je pred slabimi sto leti pustošil od pesnika Simona Gregorčiča preroško napovedan "... vihar grozán, vihar strašán; ..."

Greben **Kolovrata** je predalpsko hribovje med Zgornjim Posočjem na slovenski strani in Benečijo na italijanski strani. Tja smo se trzinski planinci odpravljali že leta 2009 ... pa se je takrat vse zarotilo proti nam. Bolezni, burja ...

V **soboto, 20. 10. 2012**, se je "poklopilo" prav vse. Uspelo nam je zbrati 48 udeležencev oz. 22 otrok (3 predšolski, 17 OŠ in 2 SŠ) in 26 odraslih. Tudi vremenska napoved je bila odlična, saj smo bili deležni čisto pravega "indijanskega poletja".

Iz Trzina smo se odpeljali mimo Logatca, Idrije in Tolmina do Volč, kjer se začne zanimiva gorska cesta na preval Solarji. Tam nas je čakal krajši vzpon na vzpetino **Na gradu** (1114 m), kjer nas je pričakovala nekdanja strokovna sodelavka Mladinske komisije PZS Vilma Purkart, ki jo je ljubezen odpeljala v te kraje. Vilma je predstavila okolico (odlično razgledišče na Krnsko in Kaninsko gorovje) in nekaj zgodovinskih drobcov tega območja, nato pa smo se družno spustili do bližnjega "**muzeja na prostem**", ki ga vzdržuje Fundacija Poti miru v Posočju. Tu, na izredno razglednem grebenu Kolovrata, je italijanska vojska v času prve svetovne vojne zgradila obsežen sistem svoje tretje obrambne črte, poimenovane "linea d' armata".

Po ogledu kavern in obnovljenih jarkov smo na bližnjem travniku potešili prve znake lakote in žeje, nato pa preko **Trniškega vrha** (1138 m) sledili poti do **Nagnoja** (1193 m). Tu se je za najmlajše in bolj utrujene noge pot končala. Tisti, ki pa so po sprehodu po slemenu Kolovrata še imeli dovolj moči, pa so se povzpeli še na najvišji vrh Kolovrata, 1243 metrov visoki **Kuk**, ki ga označuje repetitor.

Avtobus nas je na dogovorjenem mestu že čakal in sledil je "ekspresni" spust mimo Livka v Kobarid. Tam nas je čakala druga etapa izleta. Vsi skupaj smo obiskali **italijansko kostnico** ob cerkvi sv. Antona na Gradiču nad Kobaridom (ob poti so postavljene zanimive postaje križevega pota), kjer so v nišah pokopani ostanki 7014 italijanskih vojakov (od tega 2748 neznanih), ki so padli v okolici Kobarida, Bovca, Tolmina in Rombona. Upajmo, da je kostnica dovolj velik opomin sedanjim in naslednjim rodovom ... Najbolj pridni so se povzpeli še do arheološkega najdišča **Tonovcov grad**, ostali pa so imeli medtem "izlet do kampa Trnovo" (da je avtobus sploh lahko obrnil ...).

Dan smo zaključili v gostilni Jazbec v Idrskem z jedmi "na žlico", nato pa je sledila dolga pot domov preko Kladja in Škofje Loke nazaj v Trzin, kamor smo prispeli ob 21. uri.

REGIJSKO TEKMOVANJE MIČ

Špela Kralj

Bose kože so mladina, ki gre v gore oz. Mladina in gore 2012.

Na že malo mrzlo novembrsko soboto je iz Trzina odšla karavana proti Šmartnemu v Tuhinju, kjer so

Bose kože poizkusile svoje planinsko znanje. Po uradnem delu so se Taja Pezdir, Jan Jovan, Tim Krašovec in Filip Pavšek zapodili pisat test iz planinske šole. Že po slabi uri so se tekmovalci, ki so bili zdaj veliko bolj razposajeni in malo bolj živčni, odpravili na ogled starega mestnega jedra v Kamniku. Povzpeli smo se na Mali grad, izvedeli, da je Kamnik poln skrivnih podzemnih predorov in se poigrali s hojo po "vrvi" – slackline-u.

Po vrnitvi v šolo je sledila razglasitev rezultatov. Našo četverico sta od uvrstitve na državno prvenstvo ločili le dve mesti. Ampak nič ne de, mi smo uživali. 😊

ZBOR MO NA IGU

Polona Podbevšek

Enkrat na leto se zberejo predstavniki mladinskih odsekov PD, ki sestavljajo Mladinsko komisijo PZS na svojem Zboru, da skupaj pogledajo, kaj je bilo storjenega v

preteklem letu. Poleg tega srečanje ponuja dobro priložnost, da se drug od drugega ob izmenjavi mnenj in izkušenj tudi kaj novega naučimo. Tako je na primer letos v okviru Zbora potekala okrogla miza na temo planinske šole (PŠ), kjer so bili predstavljeni trije primeri dobre prakse, in sicer izvajanje PŠ v sklopu tabora, izvajanje PŠ preko celega leta in izvajanje PŠ v času več vikendov.

Še bolj kot po izmenjavi izkušenj in pregledu dela v letošnjem letu pa si bomo letošnji zbor Trzinci zapomnili zaradi podelitve priznanj mladinskih voditeljem. Jaka Peternel in Špela Kralj, ki sta tečaj mladinskega voditelja obiskala poleti 2011, sta namreč prejela posebno nagrado za najboljšo seminarsko nalogo svoje generacije. Bravo! 😊

IZLET NA CICELJ IN SV. MIKLAVŽA

Boštjan Kralj

Na novembrskem izletu smo se podali na zahodni greben Posavskega hribovja. Solidna vremenska napoved sredi tedna je prepričala kar veliko staršev otrok, da

prijavijo otroke na zanimiv izlet, vendar so "bacilčki" in "viruski" pripomogli k temu, da je v soboto zvečer kar 5 otrok odpovedalo udeležbo. Ne glede na to, da sta ostala samo Svit in Jan, smo se podali na lep pohod iz vasi Senožeti do Ciclja. Cicelj nam sicer ni nudil lepega razgleda, zato smo odšli še na Sv. Miklavž. Pot smo nadaljevali po grebenu Katarije in planini Dešen. Pot nas je vodila skozi idilične vasice Grmače, Zg. Prekar, Dešen, Ušenišče. Na koncu nas je čakal še spust do vasice Vernek pri Kresnicah.

SEMINAR IZMENJAVA ZANIMIVIH IDEJ (IZI)

Irena Mučibabić

Letošnji IZI je bil spet malo drugačen; tako kot se za vsako jesensko srečanje mentorjev, vodnikov in ostalih, ki delajo z mladimi planinci, tudi spodobi.

Ljudje imamo vse mogoče hobije. Najdejo se tudi takšni posebneži, ki uporabljajo na milijone dolarjev vredne satelite, zato da iščejo tuperware posodice v gozdovih. !?!

Zveni 'ubrisano'? Morda. In kakšno zvezo ima to s planinstvom? Lahko celo večjo kot si mislite, zato smo letos Tomaža in Stašo, ki se že nekaj časa ukvarjata z geocachingom (geolovom), zaprosili, če poskrbita za glavno dogajanje na letošnjem srečanju.

In kje so zdaj sateliti in plastične posodice? Sateliti skrbijo, da delujejo GPS naprave, s pomočjo katerih geolovci iščejo skrite zaklade, ki se pogosto skrivajo v plastičnih škatlicah. Zakladki so ponavadi postavljeni ob naravnih in kulturnih znamenitostih, najdeš jih tudi na vrhovih gora.

Odkrivanje zakladkov je lahko dodatna motivacija za obisk določenega cilja, možnost za spoznavanje koticov, ki jih sicer na zemljevidu ne bi iskali in lepa popestritev družinskih potepanj ali izletništva manjših skupin.

Po temeljiti predstavitvi geolova sta nas Tomaž in Staša v skupinah spustila na lov za zakladom po starem Trzinu. S pomočjo zvokov in slik (ne pozabimo dodati še ščepca znanja osnovne matematike) smo se dokopali do koordinat zaklada, kjer nas je v

gozdu čakala prava mala knjižnica. Odlično skrita velika plastična škatla namenjena izmenjavi knjig, zraven pa še knjižica z opisom trzinskih znamenitosti za vsakega geolovca, ki je uspel priti do cilja.

Ko smo končno uspeli zapreti usta (zaradi presenečenja), smo šli poiskat še manjši zaklad k gradu Jable. Nekoliko drugačna, a prev tako zanimiva izkušnja. Tokrat smo videli, kako izgleda res majhen zaklad.

Srečanje ni nikogar pustilo hladnega. Enim je samo dalo idejo, s čim lahko popestrijo kakšen potep proti vrhovom. Druge, najbolj zagrete, pa je prepričalo, da morajo geolov preizkusiti čim prej.

Pa enkrat za spremembo končajmo na začetku. Pozabila sem vam omeniti, kako smo jo obiskovalcem najprej malce zagodli. Pripravili smo jim pravo preizkušnjo za živce. Do 'vstopnice' za srečanje so se lahko prebili le z uspešno opravljenimi nalogami na sprejemnem uradu. Najbolj spretni in potrpežljivi so kline pripravili do petja, kot za šalo prepoznavali številke planinskih čevljev, delali raztezne vaje, kot že od rojstva ne bi počeli nič drugega in se niso jezili niti takrat, ko jih je nespretna uradnica polila s kavo.

Malo heca mora biti, če pa se ob tem utrne še kakšna ideja za popestritev dela z mladimi planinci, potem je namen dosežen.

PRIDRUŽITE SE NAM TUDI V LETU 2013

Naj vas ob koncu pregleda dogodkov v letu 2012 samo še povabimo, da se nam tudi v letošnjem letu pridružite na naših srečanjih planinskih skupin, izletih in taborih.

Povabilu je ponavadi na tem mestu sledil koledar dogodkov v tekočem letu, ki pa je s svojimi datumi večkrat povzročil zmedo kot pa dober vir informacij, saj je vremensko napoved za leto vnaprej namreč kar težko napovedati ☺. Tako vas tokrat raje povabimo na našo spletno stran **www.onger.org**, kjer boste zagotovo našli aktualne podatke o prihajajočih planinskih izletih in ostalih akcijah.

Z gotovostjo pa vas že sedaj lepo vabimo, da se nam to poletje pridružite na našem 27. mladinskem planinskem taboru, ki bo potekal od 20. do 28. julija v Podljudelju.

Upamo, da se vidimo v čim večjem številu!

MO-jevci ☺

30 let
1983 - 2013
Planinsko društvo
ONGER
Trzin

Uvod
Aktualno
Upravni odbor
Odseki

- ▶ Mladinski
- ▶ Markacijski
- ▶ Propagandni
- ▶ Vodniški
- ▶ Naravovarstveni
- ▶ Sportno-plezalni

Zgodovina društva
Spominjska soba
Pravilniki, obrazci
Članki, zanimivosti
Povezave
Kontakti

- O Trzinu in Trzinčih
- Fotogalerije
- Trgovina
- Forum

Spletna trgovina PD Onger Trzin

V društveni spletni trgovini lahko poravnate **članarino za tekoče leto** (več **informacij o članarini 2013** lahko najdete **TULE**). Prav tako lahko v spletni trgovini kupite člansko izkaznico, dnevnik Ciciban planinec in Mladi planinec ter nalepke Podpornik GRZ 2013. Kako poravnati članarino? Najlaže seveda preko **društvene spletne trgovine**, lahko pa pokličete tajnico društva **Natašo (041 956 884)** in se z njo dogovorite vse glede plačila in prevzema članskih nalepk.

- Članarina
- Trgovina
- Fotogalerija
- TV Onger
- Forum
- Zgodilo se je

Pripravljamo, vabimo ...

Kam nas v bližnji prihodnosti vodi pot? Kaj pripravljamo?

- 05.05.2013 14. Florijanov sejem – plezanje (plezalni stolp)
- 11.05.2013 Kum (1220 m)
- 18.05.2013 Po višjih otoka Kirka (za PS Plankton)
- 25.05.2013 Mali Golak (1495 m)

Zadnje spremembe

Zadnjih deset objav na naših spletnih straneh. Za ogled starejših novic kliknite na naslov rubrike.

- 23.04.2013 **Propagandni odsek**
Aljaska – Dejan Ogrinec (potopisno predavanje)
- 20.04.2013 **Aktualno**
Vremenske in tavninske informacije za Srednje Karavanke
- 19.04.2013 **Aktualno**
Najvišje cene (prenočevanje, osn. oskrba) v plan. kočah 2013

Članarina 2013

2. ZIMOVANJE
Ušte 2013

Planinsko društvo
ONGER
Trzin

30 let
1983 - 2013

prol. The firel

100. obletnica
rojstva

ZAVRŠNICA 2012

26. MLADINSKI PLANINSKI TABOR
MLADINSKEGA ODSEKA PD ONGER TRZIN

Klikni sem! Mogoče pa izveš še kaj o planinskem taboru, kar v knjižici manjka.

ODHOD NA TABOR

Neja Janežič

Z avtomobili smo se pripeljali na parkirišče. Tam smo pričakali avtobus. Potem smo se poslovili od staršev in se odpeljali. Avtobus nas je odložil v

Žirovnici. Od tam naprej smo hodili do tabora in si ogledali Završniško jezero. Pri taboru smo pojedli malico in šli v šotore. V šotorih smo si vse pripravili in se spoznali. Potem pa smo se šli igre in končno je na vrsto prišlo kosilo. In po kosilu smo se spet igrali. To je bilo konec današnje zabave in adijo.

IZJAVA DNEVA (*Tomaž Ke.*)

»Ti, kdorkoli že si, povej, kako ti je ime!«

Ali zgodba o tem, kako razorožiti nasprotnika pri spoznavni igri.

KAJ STA DELALI NEJA IN MAKSI
(*pravljica s predstavitve šotorov*)

Maksi Pavšek in Neja Janežič

V neki vasi Trzin sta živeli Neja in Maksi. Bili sta zelo marljivi puncici. Zelo radi sta hodili v hribe, kajti z vrha sta videli prelep razgled. Oboževali sta glasbo! Nekega dne sta šli v Himalajo.

Videli sta Mount Everest. Šli sta na 9. osemtisočak. Ta gora se imenuje Nanga Parbat. Šli sta s prijateljico Elizabeto. Navzgor ni bila zelo, zelo zahtevna pot. Navzdol je bila bolj zahtevna pot. Maksi in Neja sta komaj vedeli zase. Elizabeta se je vdala. Ni mogla več. Maksi in Neja je sploh nista videli, kako je šla na kolena. Ko sta se spuščali v dolino, sta ugotovili, da Elizabete ni več. Nič nista mogli ukreniti! Tedaj pa sta zaslišali plaz. Ko sta prišli domov, sta ugotovili, da je Elizabeto zasul plaz. Bili sta zelo žalostni. Po dolgem času sta spet šli na Nanga Parbat. Šli sta po truplo. Seveda ga nista našli. Še naprej sta radi hodili v hribe.

TRI MAJSTRI IN POL

Matic Lavtar, Nejc Gerkšič, Brin Tomc

Mi smo trije majstri,
čeprav smo neumni,
popravimo vse.

Jaz sem Matic,
majhen sem možic.

Jaz sem Nejc
in sem karatejc.

Jaz sem Brin
nimam za cepin.

Mi smo skupina
Tri majstri in pol,
nimamo za lonec,
pa je pesmice konec.

IZJAVA DNEVA (*Simon in Boštjan*)

S: »Men' se je že neki zaredil v šotoru.«

B: »Kaj?!«

S: »Ti!!!«

SPREHOD DO TITOVE VASI

Maksi Pavšek

Ko smo štartali iz tabora, smo si lahko pogledali konje. Hodili smo po makadamu. Prišli smo do potoka. Potok smo morali prečkati. Pomagali so nam vodniki. Potok smo morali večkrat prečkati. Končno smo prišli do Titove vasi. Tam smo si odpočili in popili vodo. Medo nam je razložil vse, kako so se na to mesto skrili partizani, da jih ne bi dobili Nemci. Partizani so taborili v sedmih barakah. Ko smo se vračali iz Titove vasi, smo bili zelo hrupni. Spet smo šli mimo konjev. Takrat so bili čisto zraven ograje, Aljaž in Simon sta jih pobožala. Ko smo prišli v tabor, smo se zbrali na kup in dali roke. Zaklicali smo: Završnica!!!

PANTOMIMA: TELEFONČKI

Matic Kocjančič (intervju)

Pozdravljen Matic! Najprej čestitke za zmago v tekmovanju v telefončkih, kjer ste se izkazali s svojo sposobnostjo pantomime. Kako ste sestavili ekipo?

Ja lepo, najprej sem jih vprašal, če bodo z mano v skupini, potem so šli z menoj do Špele, kjer smo se prijavili. V skupini smo bili jaz, Dennis, Jaka in Jakob.

Ste se kaj pripravili na tekmovanje?

Ne.

Torej ste zmagali z naravnim talentom?

Ja.

So bile naloge zahtevne? Ste bili kaj živčni?

Pokazati smo morali letalo in kuharja. Živčen pa sem bil malo, ker nisem vedel, če bomo prišli v finale. V finalu pa nisem bil več živčen.

Kakšne nagrade ste dobili za zmago?

Obe ekipi sta dobili nagrade, ker sta bili tako izenačeni, a uradni zmagovalci smo bili mi. Vsak od nas je dobil pet bombonov.

Ali bi se še kdaj udeležili takega tekmovanja?

Da, ker smo se med tekmovanjem zelo zabavali.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Letalo.

Se je tvoje življenje po tekmovanju kaj spremenilo?

Po tekmovanju me v taboru sedaj vsi poznajo.

Matic, hvala za tvoj čas in veliko sreče z nadaljnjimi tekmovanji.

IZDELOVANJE KNJIŽNJEMOLNIH RAZDELILCEV KNJIG

Boštjan Kralj

Mladinski planinski tabor Završnica leži v neposredni bližini rojstnega kraja največjega slovenskega pesnika, Franceta Prešerna. Ker pa v enem kosu zelo težko prebereš njegove poezije, je Staša organizirala izdelovanje »knjižnjemolnih razdelilcev knjig« oziroma kazal. Ker smo na taboru tudi okoljevarstveno osveščeni, smo izdelovali kazala iz odpadnih materialov kot so karton, papir in vrvice.

Na začetku je vsak dobil svoj kartonček ter po svoji želji narisal ali nalepil različne motive na karton. Jaz sem se odločil, da bom naredil kazalo Martini za darilo. Ker ima Martina zelo rada živali, sem na eni strani nalepil skupino ovac, ki so hodile v vrsti na enem izmed hrvaških otokov, na drugi strani pa s pomirjajočo se zeleno barvo nadaljeval motiv. Otroci pa so seveda sami naredili kazala, ki jih bodo lahko uporabljali pri branju najljubših knjig.

ENKA

Jan Jovan (intervju)

Kako se počutiš kot zmagovalec?

Normalno.

Kakšna je bila strategija za zmago oz. kako najraje zmaguješ?

Takšne kot so karte, temu primerna mora biti strategija. Najraje pa zmagam tako, da kadar imam v rokah karto +5 počakam, da nekdo reče ENA, nato odvržem karto +5, da vsi kupijo karte in nato sam odvržem svojo zadnjo karto.

Koliko časa že igraš Enko in kdaj si odkril svoj talent?

Igram jo od prvega razreda dalje. Talent je predvsem nenaraven in temelji na izkušnjah.

Kako so ob tvoji zmagi reagirali ostali tekmovalci?

Maksi mi je čestitala, ostali pa so me gledali kot bi padel z lune.

Katera je tvoja najljubša karta pri Enki?

To sta kar dve: karta +5 in rdeča 0.

Jan Jovan je kmalu za našim intervjujem postal tudi prvak v remiju, a zaradi slave, žal postal medijem nedosegljiv.

TURA NA MALI VRH

Tija Cerar Šimenc

Šli smo na Mali vrh. Videli smo blato. Bili smo v Kamniško Savinjskih Alpah. Videli smo Stol, Blejsko jezero in Blejski grad. Hodili smo tri ure.

TURA NA AJDNO

Brin Tomc

Zjutraj smo odšli na Ajdno. Eno uro in pol smo hodili na Ajdno. Osvojili smo vrh in pod vrhom pomalicali. Pod vrhom Ajdne je bilo najdišče. Nato smo šli do

Valvasorjevega doma. Tam smo se malo odpočili in šli naprej do našega tabora. Na poti do tabora smo imeli še nekaj postankov. In nazadnje smo končno prišli do tabora.

POUČNE DELAVNICE

Maša Selan

Danes smo imeli poučne delavnice, kjer smo se naučili in ponovili določene stvari.

Imeli smo prvo pomoč, kjer smo spoznali kompresijsko obvezo in imobilizacijo podlakti. Pri vozilih smo, namesto da bi se naučili, raje zvezali Matevža. Pri Špeli pa smo ponovili orientacijo v hribih. Da pa nismo samo sedeli, smo se malo še pozabavali pri Aljažu in Simonu. Tam smo hodili po vrvi, skakali čez in lovili ravnotežje.

Bilo je zabavno, meni osebno pa je bila delavnica prve pomoči najljubša, saj sem vse znala in sem samo pomagala.

LOV NA SKRITI ZAKLAD BREZ NAGRADE

Jan Jovan

V ponedeljek, 16. 7. 2012, smo imeli lov na skriti zaklad brez darila (dobili smo zvezdico, ki se sveti v temi). Iskali smo ga ponoči. Pot so nam razkazovali svetleči žeblički.

Igrali so Staša - izgubljena planinka, Jaka - Prešeren, Žan - električar, Špela - slikarka, Matevž - Pipar. Na vsaki točki smo imeli nalogo za rešiti. Pri Staši smo morali pokazati, kako kličeš na pomoč z lučko, Jaki smo pomagali napisati pesem, pri Žanu smo morali z limonami prižgati luči, pri Špeli smo morali pokazati severnico, pri Matevžu pa višino Stola. Bilo je kul.

Poškodovani planinec

Le kdo hrup v gozdu zganja,
kakšne ritme v noči sanja?
Se mu mar je kaj zgodilo,
se kaj strašnega je pripetilo?

"Saj se hecaš, veseljak,
je cela glava, korenjak!"
Obliž na čelo prilepite,
signale prave pokažite.

France Prešeren

Verze kuje, pesmi snuje,
pa rima mu ne gre.
Zvezde žalostno sprašuje,
kaj se rima na 'pire'.

Pesem skupaj preberite,
pravo rimo izberite,
da bo pesem zopet peta,
naš'ga narodnega poeta.

Električar

Čeprav temno je kot v rogu,
se možakar tam jezi.
Povprašajte ga po razlogu,
morda pa luč mu ne gori?

Prazna vreča ne stoji pokonci!
Le kje kuharski so lonci?
Da rešitev v glavo prileti,
dobra mal'ca poskrbi.

Pernhart

Razgledov se je naveličal
in na grlo vso je kričal,
da bi slikal le z doline,
vrhove naše fine.

Po dolinah zdaj sedi,
čopič urno se vrtil,
le še ena stvar mu manjka,
to je zvezdica ...

Pipar

S pipo v ustih v hribe hitijo,
v dolino se zlepa pregnat' ne pustijo.
Ustvar'li so društvo planinsko nam vsem,
všeč nam še danes je čisto povsem.

A pravila je smešna ta družba imela,
jih kršit v hribih nikoli ni smela.
Če srečate Piparja sredi poti,
pravil se raje držite tud' vi!

V taborni knjižici si si že lahko prebral/a, kako so bili Piparji povezani s Stolom. Spodaj pa si lahko prebereš še kakšna pravila so Piparji imeli. Z denarjem so si financirali izlete. Pa si jih nekaj pogledajmo:

- ako 3 Piparji zasačijo člana pri kaki laži, nečastnem ravnanju ali dejanju ali sploh pri enakih početjih, imajo pravico obsoditi dotičnega na globo najmanj 4 kr in največ 50 kr;
- vsak Pipar mora vsako nedeljo in praznik napraviti izlet najmanj 2 uri hoda... - sicer plača 10 kr globe. Kdor ostane ob nedeljah in praznikih dopoldne doma, mora priti do 8. ure na Drenikov vrh, sicer zapade globi 10 kr;
- vsak Pipar si mora na lastne stroške pridobiti pipo. Vsi Piparji imajo enake pipe. Pipo, tobak in žveplenke mora Pipar vedno pri sebi imeti in na zahtevo drugega Piparja vse tri stvari pokazati; ako mu le ena teh stvari manjka, plača 4 kr globe;
- Piparji se pozdravljajo z imeni naslednjih hribov: Triglav, Mangart, Grintovec, Črna prst, Lušarje, Stol, Golica, Jošt, Janče, Katarina, Grmada, Šmarna gora, Krim; ako Pipar Piparja ne pozdravi z enim teh imen, zapade 2kr globe, isto velja za odzdrav. Pozdravlja mlajši starejšega naprej. Pod to točko navedene kazni se smejo samo 3 krat na dan uporabljati;
- dva Piparja imata pravico skupno tretjega Piparja vprašati za višino enega navedenih hribov; ako odgovor ni pravilen, plača nevednež 2 kr globe. Vsak Pipar pa sme o tem le enkrat na dan biti vprašan;
- Pipar mora biti samec, oženiti se sme, ako plača v Pipo 1 kr, Piparjem 5l vina in 5 vržink.

KNJIŽNI KOTIČEK

Med taborom je v senci velike češnje domoval knjižni kotiček, kjer so se lahko otroci po naporni turi ali kakšni drugi dejavnosti v miru odpočili, polistali po kakšni knjigi, slikanici ali stripu ter kakšni pravljici tudi prisluhnili.

Za komentarje smo povprašali nekaj naključnih obiskovalcev knjižnega kotička:

»Super je!«

»Všeč mi je pravljica o Rdeči kapici.«

»Vsak dan pridem brat knjige, ker so mi zelo všeč.«

»Rad berem stripe.«

»Polona nam je prebrala knjigo 'Bi se gnetli na tej metli?'«

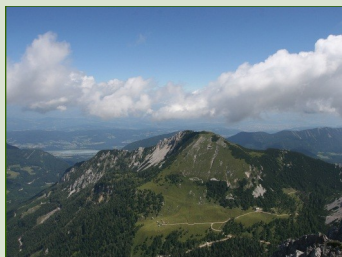

AVIONČKI

Maksi Pavšek

Bila je delavnica aviončkov. Udeležilo se je veliko otrok. Avionček je izgledal precej smešno. Vsakemu po vrsti so se odlepovali deli aviončka.

Enim je že v prvo uspelo. Ko so jih eni naredili, so jih takoj vrgli v zrak, takoj so se razdrli. Ponovno so jih mogli sestaviti. Nekateri so na aviončke narisali precej čudne znake. Končno smo vsi izdelali aviončke. Bilo je zelo fino!!!

IZJAVA DNEVA (*Stiša & Pika*)

S: »Kaj je gozdna meja?«

P: »To je tist, k' greš v gozd pa potem čez mejo.«

BARVANJE KAMENČKOV

Zala Bratovž

Včeraj smo začeli barvati kamenčke. Ko smo končali, je Stiša kamenčke polakirala. Danes smo spet začeli barvati kamenčke, ampak tokrat drugače. Danes smo barvali s čopiči, jaz sem naredila pisan kamen.

ZAVRHOVNI MARATON

Nejc Gerkšič

V Završnici sredi nogometnega igrišča smo imeli tekmovanje Zavrhovni maraton. Tekmovale so štiri skupine, tekmovanje pa je vodil Matevž. Prva disciplina je bila iskanje kamnitih zlatnikov, druga pa risanje kozorogovih rogov, tretja tek v opremi, četrta je bila enometrsko vrstico. Vrstico si moral odrezati, da je bila en meter dolga. Peta vlečenje vrvi in zadnja disciplina je bila podajanje jajc. Naša skupina je bila druga. Meni je bilo tekmovanje perfektno.

IZJAVA DNEVA (*Maksi*)

»Dons gremo bivakirat,
zdej pa šotoriramo.«

Bivakiranje (*Katarina Kern*)

TURA NA AJDNO

Jakob Tomc

Zvečer, ko smo bili še v taboru, smo se odpravili na bivakiranje. Zjutraj smo se zbudili ob 6.00 uri in odšli na Ajdno. Gor smo hodili eno uro. Ko smo prišli v tabor, smo pojedli kosilo. Prazen je lonec in zgodbice je konec.

TURA NA STOL (srednja skupina)

Pika Pezdir

Ko smo šli bivakirat, ko smo zaspali, je začelo deževati. Odnegli so nas pod streho. Noč je bila mrzla. Zbudili smo se ob 6. Zjutraj smo šli na Stol. Bilo je naporno. Hodili smo vse skupaj 9 ur. Zelo so smrdeli wc-ji. Videli smo kavke. Na tleh je pisalo iz kamnov Stol. Veliko je bilo skal. Dobila sem žulje. Vreme je bilo delno oblačno. Jedli smo tuno, sir in pašteto. Jedla sem tuno in sirček. Navzdol so me boleli nohti.

IZJAVA DNEVA (*Maša*)

»Filip, a mi daš en kros kruha?«

Pot na stal: Sebastijan Kelnerič

6.00 Bili smo na Bivakeranju
Pri valvazorjevi koči.

6.10 Malo pred zajetkom
smo se lovili.

6.15 Z zajetkom smo
zabili ob 6.15.
KVAJE ZA
NEŠT.

NJA MI
NJA MI

6.30 Napotili smo
se na stal.

Hotilis mo in hodili
in pristi do nasenkih
Polen.

VZAMIM
OJIT

FRAL

Z poleni v nahptbnikih
smo se napotili na mali
stal. prejemovi koči.
teren je bil zelo strm

Pri koči smo pejedli malica
In polena ki smo jih prenesli
za kočo so rekli da bodo imeli
li =doye za teren in pol.

Potem smo se odpravili
na veliki stol na poti
dar sem pustil
23 možikov, srečali smo
tudi srednjo skupino.

Prišli smo na vrh smo
p čakali srednjo skupino
ki je šla potem na
Prešernovo kočjo mi pa smo šli
po daljši poti v tabor.

Potem smo

šli v tabor.
LALALA

In ko smo prišli...

IZJAVA DNEVA (*Pika*)

**»Jst sm eno rokavico izgubila,
druge pa ne najdem.«**

GOFLA

Tim Jovan

18. 7. 2012 se je tekmovanja Gofla udeležilo pet tekmovalcev: Jan Jovan, Brin Tomc, Filip Pavšek, Tim Jovan, Matic Lavtar. Sodnik je bil Jaka Peternel. Tekmovanje je bilo zelo napeto, saj so bili trije krogi. V prvem krogu smo morali povedati izmišljeno napoved, v drugem krogu smo morali prodati 3D LED plazma ogledalo, v tretjem krogu sta morala dva tekmovalca pripovedovati izmišljeno zgodbo, saj sta v prvem krogu izpadla dva tekmovalca, v drugem krogu je izpadel en tekmovalec. Na začetku tekmovanja smo izločili tri tekmovalce. Zmagovalec tekmovanja Gofla je bil Jan Jovan. Prejel je bogato nagrado: lonček z bomboni. Na koncu se je vseh pet tekmovalcev slikalo. Nato smo šli vsi spat. Vsi smo se imeli zelo lepo.

IZJAVA DNEVA (*Aljaž in Tomaž Ke.*)

A: »Zakaj si žalosten? A kaj pogrešaš?«

T: »Ja, sladkarije!«

MEDVEDOGLLED

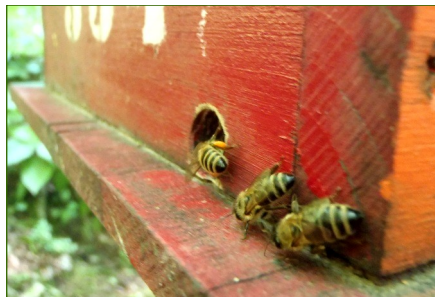
Matic Lavtar

Najprej smo odšli na reko, ki je tekla skozi hišico in hišica je s tem proizvajala elektriko. En gospod nam je razložil, kako deluje ta elektrarna. Nato smo si ogledali elektrarno od znotraj. Nato smo si ogledali tirolske rešetke.

Potem smo šli na čebelarški dom, kjer smo si ogledali čebelnjake velike en kubik. Slišali smo zgodbo o Antonu Janši in potem odšli na lovski dom.

Ko smo prišli do doma, smo videli dva živa medveda. En medved je bil večji od manjšega. Ko smo si jih podrobno ogledali, smo odšli nazaj v tabor. Bilo je ful kul.

IZJAVA DNEVA (*Jan & Staša*)

»Panjske končnice so tarok karte na panju.«

TEKMOVANJE V SPUŠČANJU LADJIC

Jaka Franc Erjavec

V četrtek smo tekmovali v spuščanju ladjic v jezero. Tekmovali smo v tem, katera ladjica je bila najlepša, najhitrejša in najtežja za naredit.

Moja ladjica se je imenovala Trajekt. Ladjice je lovil Aljaž, zgradil pa je tudi jez. Ladjice so se peljale po brzicah. Zmagali pa so Jaka, Katarina in Matic.

KVIZ: ZAVRHNIŠKA BRIHTA

Filip Pavšek

20. 7. 2012 smo na taboru imeli za zabavni večer kviz. V naši skupini smo bili Filip, Matic, Neja in Pika. Skupaj smo odgovorili na nekaj več kot 15 vprašanj. Vsi v ekipi smo lepo sodelovali, čeprav smo nekaj vprašanj ugibali in smo imeli prav. Vprašanja, ki sem si jih zapomnil, so se nanašala na vodnike, na letnice in na telebajske. Ker smo kar nekaj vprašanj odgovorili narobe, smo mislili, da ne bomo zmagali. Vendar smo bili po razglasitvi rezultatov vsi veseli. Za nagrado smo dobili lonček bombonov, ki smo si jih razdelili. Večer se je nato končal, zato smo šli spat.

PORAŽENCI

VS.

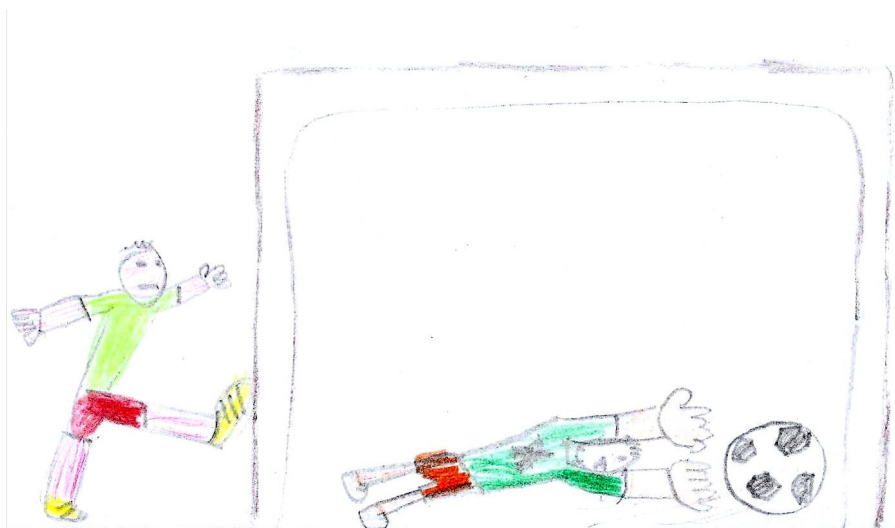
ZMAGOVALCI

TURNIR V FUZBALU*Jaka Kocjančič*

Igrali smo nogomet. Vse sem jaz naredil. Drugi so samo favlirali. Zaradi mene smo zmagali. In celo obe tekmi! Bilo je zelo dobro. Dal sem 22 golov in jih 22 obranil. Potem je bilo konec.

RESNIČEN POTEK TURNIRJA*Jan Jovan*

Najprej smo izbrali ekipe, nato smo šli na nogometno igrišče. Igrali smo mučnih deset minut. In po desetih minutah sem dosegel edini gol na tekmi. Zaradi tega smo se uvrstili v veliki finale z vodniki. Z njimi smo igrali 25 minut za zlati gol. Ponovno sem ga dosegel jaz. Potem smo šli v tabor. Za nagrado za zmago smo dobili lonček bombonov.

Fuzbal (*Jan Jovan*)

IZJAVA DNEVA (*Matic K.*)

»Jak je krava z dolgimi lasmi.«

TURA NA DOM NA ZELENICI

Kristijan Bandur

Zjutraj smo šli na Zelenico. Zjutraj smo pojedli zajtrk. Staša nas je z avtom peljala na začetek. Potem smo štartali v planine. Imeli smo tri počitke in ko smo prišli na Dom na Zelenici, smo pojedli malico. Potem smo šli dol. Zraven sem vzel tudi sladkarije. Videl sem izvir, jaka in kravo.

ODHOD NA VRTAČO

Taja Pezdir

Dan pred odhodom na Vrtačo se je govorilo, da bomo vstali ob 5.00. Zjutraj pa so nas vodniki pustili dlje spati, zato smo se zbudili ob 5.30. Kmalu potem, ko smo vstali, smo imeli zajtrk. Kot ponavadi smo lahko jedli vse na kruhu. Hitro smo pojedli in se z avtom zapeljali do izhodišča. Peljala sem se v Boštjanovem avtomobilu. Hoditi smo začeli ob 6.15. Nekaj časa smo hodili po makadamski poti, morali smo iti okoli hriba, za katerim se je

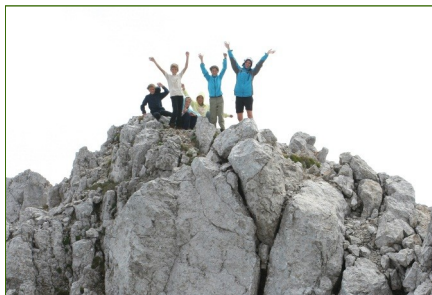
skrivala Vrtača. Ko smo prišli okoli hriba, je bila tam neka kočica, v kateri smo se ustavili. V tisti kočici so imeli šest tednov starega mucka, ki se je ves čas hotel igrati. Delal je salte in podobno. Ko smo šli naprej, je najprej hotel iti z nami, a potem je ostal. Malo časa smo hodili po gozdu. Skozi krošnje se je videl skalnat vrh Vrtače. Ko smo prišli na nadmorsko višino 1500 m (gozdno mejo), smo hodili med ruševjem. Bila je že takšna ura, da je sonce žgalo. Vedno višje smo se vzpenjali, bolj je pihalo. Čisto blizu mene se je plazil gadji mladič. Ko smo prišli izven ruševja, je tako pihalo, da so se vsi oblekli v toplejša oblačila. Zaradi pihanja smo se, preden smo prišli na vrh, ustavili v zavetju, kjer smo pojedli malico. Imeli smo kruh, pašteto, tuno in čips. Posladkali smo se z Mercatorjevo frutabelo. Ustavili smo se na vrhu, kjer smo se slikali, potem smo odšli dol. Nekaj časa smo hodili po melišču. Dol smo šli po drugi poti, a kmalu smo bili pri tisti kočici, kjer smo se spet igrali z muckom. Do avta smo imeli le še pol ure. Ujeli smo mlajšo skupino in na parkirišču smo najprej počakali, da odpeljejo mlajše. S Poloninim avtom smo se odpeljali v tabor.

VRTAČA

Tomaž Kelnerič

Ob 6:30 smo vstali in odšli na Vrtačo. Najprej smo se peljali z avtomobili in prišli na parkirišče.

Pot se je nadaljevala po cesti. Prišli smo na travo, tam se je pot nadaljevala. Prišli smo do gostilne. Tam smo se odpočili in šli naprej. Potem smo hodili do vrha in imeli par pavz. Ko smo šli dol, sem se s prijateljem pogovarjal. Tako smo prišli spet nazaj do parkirišča in se zatem pripeljali nazaj v tabor.

Z FAKTOR

Maksi Pavšek

Bilo je tekmovanje Z faktor. Hotela sem se ga udeležiti. Nisem imela pripravljene nobene točke, zato sem odšla k Špeli po pomoč. Skupaj sva vadili pesmi, ki naj bi jih zapela na Z faktorju. Vadili sva Greva pod objem gora in Gremo mi po svoje. V prvo sem imela zelo veliko treme, a ko sem začela peti, sem tremo izgubila. Na koncu sem že komaj čakala, kakšne so razglasitve mest. Bila sem precej navdušena, da sem bila prva, ker tega mesta nisem še nikoli osvojila.

OGENJ

Zala Bratovž

Včeraj zvečer smo zakurili ogenj. Staša in Polona sta prinesli kresničke. Jaz sem dobila tri kresničke. Zelo mi je bilo všeč.

Potem smo peli in greli smo se pri ognju. Ko sva s Piko bile utrujene, sva šle.

Ogenj (*Katarina Kern*)

ANTI-DEŽFEST

V soboto zjutraj so nas prebudile dežne kaplje. Dež je postajal vedno močnejši in ker pihanje v oblake ni pomagalo, je bil skrajni čas, da smo posegli po višjih metodah, ki so jih uporabljali že Indijanci.

Razpisali smo natečaj za ples oz. pesem, ki bi pregnala slabo vreme. Ker smo se bali, da bi zivali vodo iz gozdarjev, smo hitro stopili skupaj.

Prijavilo se je več ekip, vsak s svojo domisljico. Ekipa Špageti/Makaroni so se predstavili z naslednjo pesmico:

*Nekoč so živeli prijatelji:
Maksi taxi, Jaka kaka
in dva Matica, ki sta že strica.*

*Potem je začelo deževati,
zato so zapeli pesmico:*

*Žambo vambovambovii,
naj začne pripekati.
Naj se dež umiri,
žambovambovi.*

*Sonce je pregnalo dež,
vambovambovambovi.*

Tudi ekipa Kurilno olje ni dosti zaostajala. Dež so skušali pregnati z naslednjimi verzmi:

*Jaz nočem več na dežju živet,
jaz hočem kurilno olje Sonček imet.
Ogenj pros'm ne se pržgat,
razen če hočeš moje olje zažgat.
Mislm, da sem vidu velik dobrih olj,
ampak podvomu sem vase,
Sonček je najbolj.*

V boju proti dežju se je pomerilo še mnogo drugih ekip, na koncu pa je zmagala ekipa Jan Jovan & Katarina z naslednjo pesmijo:

*Dež, dež (plosk, plosk)
pejt stran (plosk plosk)
naj sije sonce (plosk plosk)
(obrat 270°, plosk plosk
skupen plosk plosk,
obrat 90°, poklon).*

In ne boste verjeli, dež je prenehal.

Deževen dan v taboru (Katarina Kern)

KRST

Dennis Bandur

Včeraj je potekal krst, kjer sem kot krščanec dobil 12 udarcev. Pred udarci pa sem moral še priseči, da bom pred sodiščem govoril le resnico in naredil še križev pot. Pri križevem potu sem šel čez temen tunel, kjer se je skrival Žan, nato pa še prevzel težek ruzak in s pomočjo Jake premagal hojo po kamnih. S krstom sem postal Don Blond. Krst mi je bil zanimiv.

ZAKLJUČNE MISLI VELIKEGA VODJE

Pod »streho« smo spravili že 26. Mladinski planinski tabor, ki smo ga v okviru našega društva, prvič organizirali v Završnici, idilični dolini pod Stolom v osrčju Karavank.

Uspešnega tabora ne bi bilo brez prizadevnega tabornega vodstva v sestavi Tomaž Kocman, Staša Matjaž, Polona Podbevšek, Simon

Kralj, Jaka Peternel, Matevž Peternel, Špela Kralj, Žan Cerar Šimenc, Aljaž Pavšek in Simon Štebe. Idej za mlade planince nam tudi letos ni zmanjkalo in tako smo pripravili nepozabno dogodivščino za mlade trzinske planince.

Pri zahvali pa seveda ne smemo pozabiti naše kuharice, Rezke Zemljak, ki nas že vrsto let razvaja z odlično hrano. Poleg navedenih pa ne smemo pozabiti tudi:

- TVD Partizan, ki nam je nudil taborni prostor,
- Civilne zaščite Trzin, ki nam je posodila vojaški šotor,
- Prostovoljnega gasilskega društva Trzin,

- Občine Trzin,
- Mercatorja za donacijo hrane,
- Urše Košir za pomoč pri pripravah na tabor,
- Emila Pevca in Irene Mučibabič, ki sta s svojimi nasveti pomagala pri izvedbi tabora,
- Mladinske Komisije pri Planinski zvezi Slovenije za denarno donacijo ter
- vseh ostalih, ki so pomagali pri izvedbi Mladinskega planinskega tabora Završnica 2012.

Boštjan Kralj

vodja tabora

